

mõtlilikult

Kodu

tekst ja algne motiiv: Erika Viikholm

seade: H.A.Wimberg (*1962)

Soprano *mf* *flööti või vilepill* *p*

Fm/Ab C/G Dm C Em Dm7

Aas - taid möö - da läi - nud e - lust

S Fm/Ab G C Em FM7 Bb6 Fm/Ab G

ter - ve ro - du, ro - o - du. O - led arm - saks jää - nud mul - le väi - ke ko - du, ko - o - du.

S Abdim G Am H/ E G Dm

Si - nu rü - pes ta - han ol - la ik - ka ve - el, i - i - kk - a - veel ehk küll ah - vat - lu - si lei - dub

S Ab G C G7 Am AbM7 G C

e - lu - te - el, e - lu - teel. *flööti või vilepill*

1. Aastaid mööda läinud elust terve rodu.
Oled armsaks jäänud mulle väike kodu.
Sinu rüppes tahan ikka olla veel
Ehk küll ahvatlusi leidub eluteel.

2. Seisad vapralt vastu pead mu vana tare,
Olgu hing mul sees kui tahes ahervare.
Tean, et armastad sa siiralt mind ju veel.
Sinu ette põlvitan ma eluteel.

3. Rändanud ma tihti olen võõraid radu.
Panti pannud oma hingevalu, edu.
Tagasi mind toonud üle eluvee
Üks ja ainus ikka armas kodutee.

4. Kõrged kuused aia ääres, vana tare.
Suvel päikselõõsk ja sügisvihm nii kare.
Talvel hanged aia ääres, tuisand teed.
Mahe tuul siin tihti viib ka silmaveed.